

Nr 379.

Av herr **Björkman**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 185, angående ersättningar åt vissa befattningshavare inom utrikesförvaltningen eller deras rättsinnehavare för förluster förorsakade i samband med tjänstgöring i Ryssland.*

I kungl. proposition, nr 185, har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att till ersättningar åt vissa befattningshavare inom utrikesförvaltningen eller deras rättsinnehavare för förluster, förorsakade i samband med tjänstgöring i Ryssland, för budgetåret 1926—1927 anvisa ett extra anslag av 280,000 kronor. Av ersättningarna beräknas vissa belopp skola utgå till envoyén P. H. E. Brändströms sterbhus och generalkonsuln C. A. Askers sterbhus, till vilka som bekant under en följd av år utgifter i ifrågavarande hänseende ersatts. Vid prövning i andra kammaren av dessa anslagskrav har vid upprepade tillfällen framhållits önskvärdheten av att en definitiv reglering av sterbhusens anspråk borde åvägabringas, och har därvid erinrats om att ministern och generalkonsuln stodo som utposter för Sverige under en för svenska intressen kritisk tid och att deras hållning ingav respekt, varför det icke finge sägas, att vårt land icke visade all hänsyn vid honorerandet av sina förpliktelser till dem i avseende å denna hedersskuld.

Då nu frågan definitivt skall lösas, lärer den böra lösas på ett sådant sätt, att ersättningstagarna ej kunna hava berättigad anledning att anse, att statsmakterna tillmäta ersättningsbeloppet för knappt, och gäller detta i all synnerhet de ersättningstagare, som leda sina ersättningskrav från envoyén Brändström och generalkonsuln Asker, gent emot vilka staten synes hava en alldeles särskild skyldighet att visa sin erkänsla.

Av det i kungl. propositionen intagna yttrande av statskontoret inhämtas, att statskontoret ifrågasatt, att den av tillkallad sakkunnig föreslagna ersättningen för mistning av bohag vore väl lågt satt. Ersättningen skulle enligt förslaget utgå med i ett för allt 20 % av det nuvarande värdet av sagda egendom. Om emellertid hänsyn toges till att vederbörande varit i mistning av sina berörda tillhörigheter i omkring sju år, att värdet av sagda tillhörigheter under de första av dessa år varit betydligt högre än nu och att en ränta av 5 % kunde anses något låg med hänsyn till de under ifrågavarande tidsperiod i allmänhet gällande räntesatser, skulle — enligt statskontorets mening — en ersättning av 40 % å det nuvarande värdet mera hava motsvarat den verkliga förlust, vederbörande lidit. Tillämpades denna procentsats, skulle ersättningarna komma att ökas med sammanlagt omkring 57,000 kronor.

Bihang till riksdagens protokoll 1926. 4 saml. 69 häft. (Nr 379—381.)

Departementschefen har gent emot vad statskontoret ifrågasatt förklarat, att det endast vore av praktiska skäl, som ersättningen bestämts till viss bråkdel av föremålets värde, och att det, alltså ej vore fråga om någon ränteberäkning; och med en utgångspunkt av 20 % av det nuvarande värdet såsom ersättning för mistningen av bohaget är i propositionen anslaget upptaget. Mig synes emellertid att, oavsett frågan om ränteberäkningen, ersättningen bort hava bestämts till högre bråkdel av föremålets värde och att detta i särskilt hög grad gäller för de belopp, som skulle tillfalla sterbhusen efter envoyén Brändström och generalkonsuln Asker, och borde därför det av Kungl. Maj:t äskade beloppet ökas med 57,000 kronor.

Med stöd av vad jag således anfört hemställer jag,

att för det i kungl. propositionen, nr 185, angivna ändamål måtte, utöver det av Kungl. Maj:t äskade beloppet av 280,000 kronor, anvisas ytterligare 57,000 kronor, eller således ett extra anslag av 337,000 kronor.

Stockholm den 3 mars 1926.

G. A. Björkman.

I motionens syfte instämmer:

Erik Nylander.
